

paa Flakkebjerg, Christen Christensen Møller, Dannebrogsmænd og Ridder af Dannebrog, og hans eventuelle Enke*).

Da Ingen begjærede Ordet, affemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Dernæst foretoges den følgende Sag paa Dagsordenen, som var første Behandling af Forslag til Lov angaaende Anvisning af Qvarterer med Genmandsfenge til det i Garnisonsbysterne indqvarterede Mandskab**).

Beskytelse: Jeg befinder mig i nogen Forlegenhed med Hensyn til dette Lovforslag, og jeg skal derfor forsøge paa, om jeg ikke her i Thinget kunde fremkalde Oplysninger om Forholdet. Det er ikke med Hensyn til Realiteten af Sagen, jeg har Betænkelighed; thi det er, saavidt jeg veed, af Alle anerkjendt for hensigtsmæssigt at indføre Genmandsfenge i Garnisonerne; men der er dermed forbundet en finantsiel Udgift. Der er opført i Finantsloven et Beløb af 10,000 Rbd. til Gjennemførelsen af denne Foranstaltning, og dertil svarer en ligesaa stor Udgift for de beqvarterede Byster; thi det er en af de Udgifter, der skulle bæres med Halvdelen af Staten og Halvdelen af Bysterne. Nu er det Spørgsmaal fremkommet, hvorvidt Statteevnen for Kjøbstæderne er af den Besskaffenhed, at de nu ikke ere mere bebyrdede, end de burde være, og Spørgsmaalet har foranlediget en Slags Agitation. Det er ikke min Hensigt at gaae ind paa dette Spørgsmaal, der efter min Mening er af meget omfattende Natur, eller at gaae ind paa den hele Betragtning af vort Skattesystem, om hvorvidt den Fordeling, som finder Sted ved de forskjellige Arter af Skatter, er hensigtsmæssig eller ikke, og om man har truffet det rette Forhold med Hensyn til de forskjellige Skatteevner. Dette skal jeg ikke forbyde mig i, da jeg mener, at det er et Spørgsmaal af et saadant Omfang, at det ikke lader

sig afgjøre med et Par enkelte Ytringer eller en løselig Forhandling derom. Jeg antager, at det kræver en ikke ubetydelig foreløbig Undersøgelse, og jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt den private Mand kan foranstalte denne; jeg mener derfor, at det er Regjeringen, der maatte undersøge dette Forhold og fremkomme med de nødvendige Oplysninger i denne Henseende. Der kan maaskee være ærede Medlemmer, som ere af den Mening, at den almindelige Sætning, at Kjøbstæderne ere overbebyrdede, ikke er urigtig, og at der kunde være Grund til at antage, at de jydske Kjøbstæder for Diebliffet ere i en saa singulær Forfatning, at man ikke burde paalægge dem en forhøjet Byrde — thi det er jo bekjendt nok, at der navnlig med Hensyn til Creditforeningen for de jydske Kjøbstæder er et Forhold tilstede, hvorved man kunde komme til at betvivle, hvorvidt det var hensigtsmæssigt nu at paalægge dem en større Afgift — jeg siger ikke, at det er Tilfældet, men kun at det ikke vilde være forunderligt, om flere af Medlemmerne deelte denne Mening. Seer man hen til Motiverne til Lovforslaget, vil man erfare, at der er indhentet Betænkninger fra forskjellige Kjøbstæder, og at der er kommet Svar — man seer ikke, om der er kommet Svar fra dem alle, thi de ere ikke alle nævnte — hvorefter 3 Kjøbstæder paa Sjælland have erklæret sig enige i at ville bære Halvdelen af Udgifterne, 3 andre, nemlig een paa Sjælland, een paa Fyen og een i Sylland, vilde nok gaae ind paa Sagen, men vilde ikke ansee det tilstrækkeligt, at Staten kun skulde bære Halvdelen, idet de mene, at Staten bør bære en større Deel af Byrden. Endelig have Aarhus og Aalborg aldeles nægtet at deeltage i de forøgede Byrder. Dette har foranlediget, at Ministeriet er kommet til Rigsdagen for at faae Sagen endelig ordnet. Hvad jeg nu ønskede, var navnlig, deels at de Herrer Medlemmer, der kjende de locale Forhold i Aarhus og Aalborg, maatte ville nærmere belyse, hvorvidt det var en almindelig Betragtning, eller kun de stieblikkelige finantsielle Forhold i Kjøbstæderne, der have gjort, at disse to Kjøbstæder aldeles have nægtet at bære de forøgede Byrder, deels at den høitærede Minister mulig vilde udtale sig om, hvorvidt der i det

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1087—88.

**) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1085—86.